

[Sundhedsministeren]

Det er derfor regeringens opfattelse, at der er behov for en yderligere sikring af røgfri miljøer ikke alene med henblik på at mindske de umiddelbare gener, der er forbundet med passiv rygning, men også på grund af den sundhedsfare, der er knyttet hertil.

For så vidt angår staten, indeholder lovforslaget regler svarende til reglerne i Sundhedsministeriets cirkulære af 23. marts 1988 om sikring af røgfri miljøer i statslige lokaler, transportmidler og lignende. For så vidt angår amtskommuner og kommuner, lægger lovforslaget op til et formelt krav om, at hver amtskommune og hver kommune skal træffe beslutning om, hvilke regler der lokalt skal gælde med henblik på at beskytte mod passiv rygning.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:**Spm. nr. S 1213**

1) Til *industri- og samordningsministeren* af:
Flemming Hansen (KF):

»Hvad agter ministeren at gøre, efter at den kolossale fiasko med hjemmeservice endnu en gang er blevet bekræftet?«

Skriftlig begrundelse

Det er kommet frem, at man i de første fire måneder kun har brugt 15 millioner kroner af den ene milliard, der var afsat til hjemmeservice. Ordningen er således blevet den fiasko, som bl.a. den konservative folketingsgruppe utvetydigt tilkendegav at den ville blive.

Ministerens bedes derfor besvare spørgsmålet.

Flemming Hansen (KF):

Vi har flere gange i salen og ikke mindst uden for salen diskuteret hjemmeserviceordningen. Den 16. marts i år havde vi en ganske spændende debat om det, hvor industri- og samordningsministeren bl.a. sagde (sp. 7870):

»Jeg tror, man skal være opmærksom på, at ganske uanset at det er helt klart, at hjemme-

serviceordningen ikke er kommet hurtigt i gang, tror jeg nu nok,« – det er lidt vanskeligt sprog – »man skal være opmærksom på, at der er et antal nyetablerede firmaer og en række kunder rundt omkring, som først skal finde hinanden.«

Det er jo et udgangspunkt at tage, naturligvis. Vi ved imidlertid nu, at der er brugt 12 mio. kr. på markedsføring af hjemmeserviceordningen, og at der ud af den milliard, der er afsat det første år, kun er brugt 15 mio. kr. i tilskud. Derfor det første spørgsmål til ministeren.

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Flemming Hansen, at det, jeg blev citeret for, har jeg selvfølgelig sagt, og det står jeg meget gerne ved.

Hjemmeserviceordningen går måske meget langsomt i gang, men jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at den er vedtaget som en 3-årig forsøgsordning. Der er tale om, at man prøver sig frem på et område, som er nyt, et område, som hverken virksomheder eller forbrugere har været vant til – i hvert fald ikke, at service i hjemmet skulle udføres i vidt omfang og lovligt. Derfor er der en naturlig træghed i, at en ordning kommer i gang.

Det er så den ene side af sagen. At vi så faktisk ikke har brugt 15 mio., men 18 mio. kr. på tilskud i øjeblikket, vil jeg nævne som en morskohed, for selvfølgelig er jeg enig med hr. Flemming Hansen i, at resultatet er skuffende.

Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der altså er 3.300 små virksomheder – de fleste af dem er i hvert fald små – der har etableret sig, som er gået ind på dette område, og som skal ud at finde deres kunder.

Jeg tror selv, der er mange barrierer i det her: utryghed ved at få fremmede mennesker inden for dørene, eventuelt når man ikke er hjemme, helt vildledende forlydender om, at timebetalingen skulle være langt over 100 kr. – ordningens første periode har vist, at gennemsnitsbetalingen har været 71 kr. – og der er mange andre barrierer for denne ordning.

Jeg vil derfor svare konkret på hr. Flemming Hansens spørgsmål om, hvad ministeren vil gøre: Jeg har for ikke så forfærdelig lang tid siden sat en arbejdsgruppe i Industri- og Samordningsministeriet i gang med at prøve at fin-